

- Rodičovství z vozíku vyžaduje invenci.
- Speciální postýlka najede nad postel, vozík se pod ni vejde.
- Po bytě se ohrádka přesouvá na kolečkách.

Jak jsme stavěli kosmickou loď

Text: EVA REITMAYEROVÁ, DALIBOR ŠMÍD
Foto: DALIBOR ŠMÍD

Budeme tři

Dvě slova, která dokáží klidný partnerský život proměnit v něco na způsob výpravy na Mount Everest. Plánují se jednotlivé etapy expedice, sestavují se dlouhé seznamy potřebného vybavení, shánějí se zkušenosti a rady předchozích dovytlačitelů. Vzduchem se nese odhodlání nic nepodcenit a být připraven obstat tváří v tvář všem tušeným i netušeným nástrahám. Psal se rok 2009 a my jsme se chystali právě na takovou výpravu. S jediným rozdílem – nastávající maminka používá mechanický vozík. Pro nás to tehdy znamenalo, že se místo dobytí Mount Everestu chystáme na let na Mars. Projekty jako Máma, táta na vozíku nebo Rodičem s hendikepem tenkrát buď ještě neexistovaly, nebo jsme o nich nevěděli, známé s podobnou zkušeností jsme neměli, a tak jsme se vydávali do skutečného nefalšovaného neznáma.

Přebalovací pult, křeslo na kojení, postýlka. Rutinní trasa, kterou miminko s mámou absolvuje v prvních měsících několikrát denně, se na vozíku rázem stává artistickým výkonem. Ruce, které mají normálně tak akorát co dělat, aby přenesly zbytek těla mezi křeslem a vozíkem nebo vozíkem a postelí, by se měly najednou zároveň s tím i bezpečně postarat o malého křehkého človíčka? Nepoletíme raději na ten Mars?

Co udělá našinec, když si opravdu, ale opravdu neví rady? Začne googlit. Na dotaz „wheelchair accessible cot“ nebo „crib“ vyskočí spousta tipů a kutilských řešení, která mají vesměs dva společné rysy: křídlové otevírání dveří postýlky namísto klasického zvedání a spouštění jedné bočnice, a podjezdnost, tedy umístění dna postýlky někam do výše 60–70 cm a ponechání prostoru pod ním volného pro najetí přední části vozíku. Postýlka tak splní zároveň roli přebalovacího pultu a většina rizikové manipulace s miminkem je tím eliminována. Ještě upravit rozměry a přidat kolečka, aby se mrňous dal dostrkat po bytě i s postýlkou, kamkoli je zrovna potřeba, a lepší už to být nemůže. Nebo ano?

Vstávání

Standardní konverzační téma s novopečenými maminkami. Kolikrát za noc se vám

budí? Vstát na každé zaplakání z postele, přesehnout na vozík, popojet k postýlce, utěšit, zkontrolovat, přebalit, nakojit a zase zpátky – nebezpečí už tam žádné není, ale energie to vezme dost. Nedala by se někde ušetřit? Elektrický polohovací rošt už v posteli máme, takže by stačilo, jen kdyby postýlka uměla na způsob nemocničního servírovacího stolku najet z boku nad postel. Pak se jen nechat elektrickým rostem zvednout do polohy vsedě, otevřít dvířka postýlky a udělat, co je třeba. Žádné přesezení na vozík a zpět by nebylo potřeba. Ale dá se možnost nasunout nad postel, a tedy zrušení obou nohou na jedné straně

postýlky, skloubit s podjezdností, a zároveň udržet stabilitu celé konstrukce?

Vymysleli jsme tvar rámu, který by všechny tyto vlastnosti mohl splňovat – spodní část ve tvaru U osazená kolečky a spojená dvěma nohami s obdélníkem kopírujícím tvar spodního U. Testovací prototyp jsme nejprve vyrobili z dřevěných hranolů zpevněných ocelovými konzolami z hobbymarketu. Místo ohrádky jsme na podvozek namontovali zatím jen dřevotřískovou desku a vznikl tak originální pojízdný pracovní stoleček na dvou nohách. Dál už to ale cestou panelákového kutilství nešlo. Naštěstí se našel schopný řemeslník, který byl ochoten dát naši myšlenku

Vstát na každé zaplakání z postele, přesehnout na vozík, popojet k postýlce, utěšit, zkontrolovat, přebalit, nakojit a zase zpátky – nebezpečí už tam žádné není, ale energie to vezme dost.

PROTOTYP SPODNÍ KONSTRUKCE.
Bude to fungovat?

ZATÍM JEN STOLEK. S bytelnější variantou rámu z oceli pomohl později řemeslník.

NA PEVNÉM RÁMU už ohrádka spolehlivě drží a na kolečkách se cestuje s mámou po bytě.

KRMENÍ,
přebalování
a další běžné
činnosti?
S podjezdnou
ohrádkou
pro vozíčkáře
žádný
problém!

fortelnou ocelovou formu. Rám ze svařených obdélníkových profilů už vzbuzoval mnohem větší důvěru a dal se snadno jednou rukou posouvat po celém bytě. V truhlářské firmě jsme pak zadali výrobu ohrádky z bukového dřeva s křídlovým otevíráním. Kováním se firma zabývat nechtěla, tak jsme si ho doplnili sami, a kamarádka nám ušila potah na matraci a postranní kapsáře na plenky a další propriety.

V bezpečí

Požizovací náklady činily zhruba šest tisíc korun, prakticky všechno za ohrádku, za pod-

vozek si řemeslník odmítl cokoli vzít. Vnitřní rozměry ohrádky 70 x 62 cm (vnější o 5 cm víc) na jednu stranu poskytují dostatečné pohodlí jen na první půlrok od narození, ale zároveň postýlka bez problémů projede všemi dveřmi v bytě. Dá se volně přesouvat mezi místnostmi podle děje – u kuchyňské linky mohla sledovat, jak máma vaří, u jídelního stolu nám dělat společnost. V noci vlastně „levitovala“ 30 cm nad maminou postelí, a když se začala hlásit o jídlo, přebalení nebo utěšení,

máma se k ní dostala s pomocí polohovací postele během pár vteřin. Největší devíza postýlky je ale bezpečnost: žádné zvedání ze země, žádné popojíždění na vozíku s miminkem v náručí, možnost mít ho pod stálým dohledem ve dne i v noci. Na procházky jsme samozřejmě měli i dětská nosítka – nejprve Lodger Shelter a později Babybjorn – vybraná především podle toho, jak snadno se s nimi manipuluje, ale u běžných denních (a nočních) činností je lepší, když je potenciálně rizikových manipulací co nejméně. Ocelový podvozek osvědčil svou bytelnost i později, když už děti povyroستly a začaly v postýlce poskakovat. ▶

info

Kosmická loď

Naše „kosmická loď“ zatím absolvovala dva úspěšné starty – v září 2009 a v dubnu 2013. Oběma našim kosmonautkám umožnila prohlédnout si planetu, na kterou se narodily, pěkně z výšky.

Dnes už z postýlky obě dávno vyrostly, a nastal tak čas poohlédnout se, komu dalšímu by mohla posloužit. Pokud víte o nějaké posádce, které by se taková zachovalá, neolétaná raketa mohla hodit pro jejich vlastní kosmické dobrodružství, ukažte jí tenhle článek.

Postýlku do dobrých a potřebných rukou rádi zapůjčíme nebo darujeme. Případné dotazy rádi zodpovíme na adrese dalibor.smid@gmail.com nebo eva.reitmayerova@gmail.com. Šťastný let!